

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้มุ่งศึกษาถึงบทบาทของสหประชาชาติในคองโก “โอนูก” ระหว่างปีค.ศ. 1960-1964 โดยวิเคราะห์ถึงปัจจัยสำคัญที่ทำให้การปฏิบัติการรักษาสันติภาพในครั้งนี้ประสบความสำเร็จ การศึกษานี้ได้นำเอาทฤษฎีจักรวรรดินิยมเป็นกรอบในการวิเคราะห์ วิทยานิพนธ์ฉบับนี้มีสมมติฐานว่าการปฏิบัติการรักษาสันติภาพของสหประชาชาติในคองโกประสบความสำเร็จ สาเหตุสำคัญเนื่องมาจากผลพวงของลัทธิจักรวรรดินิยมและความขัดแย้งของมหาอำนาจในโลกระบบ 2 ขั้ว

จากการศึกษาพบว่า การปฏิบัติการรักษาสันติภาพของสหประชาชาติในคองโกต้องเผชิญกับปัญหาต่างๆมากมายเนื่องจากเบลเยียมและประเทศต่างๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งสหรัฐฯและสหภาพโซเวียต ต้องการที่จะรักษาและแสวงหาผลประโยชน์จากสถานการณ์ความวุ่นวายที่เกิดขึ้นในคองโก การกระทำดังกล่าวได้ทำให้สหประชาชาติต้องเผชิญกับปัญหา 4 ประการดังนี้ คือ (1) การแทรกแซงกิจการภายในคองโกจากประเทศต่างๆ โดยเฉพาะประเทศจากยุโรปหลายประเทศ (2) ขั้วมดิสหประชาชาติมีความไม่ชัดเจน เนื่องจากประเทศต่างๆพยายามที่จะผลักดันขั้วมดิสหประชาชาติให้เอื้อประโยชน์กับตน (3) สหประชาชาติตัดสินใจอนุมัติให้ “โอนูก” ใช้กำลังป้องกันตนเองเพื่อยุติความวุ่นวายที่เกิดขึ้นในจังหวัดคองโก (4) สหประชาชาติต้องเผชิญกับปัญหาทางการเงินเมื่อบางประเทศ อย่างเช่น ฝรั่งเศสและสหภาพโซเวียตปฏิเสธที่จะออกค่าใช้จ่ายให้กับ “โอนูก”

This thesis attempts to study the roles of the United Nations Operation in the Congo “ONUC” during the Congo crisis in 1960-1964. Significant factors that caused some problems during the peacekeeping operation were investigated. Theory of imperialism was employed as the theoretical framework of this study. It was hypothesized that the United Nations Operation in the Congo had encountered many problems owing to a remnant of imperialism and a conflict between great powers in a bipolar world.

The investigation found out that the peacekeeping operation led by the UN in Congo was facing with many problems because Belgium and other countries especially US. and Former Soviet wanted to preserve and quest for their interests in the Congo’s turbulence. These factors had brought the UN. to cope with four ensuring problems. Firstly, the intervention in Congo’s internal affairs by many countries especially several European powers. Secondly, the resolutions issued by the UN were not applicable since many countries expected to gain interest from this crisis by lobbying in the UN. Thirdly, UN. decided to allow “ONUC” to defend itself in order to stop the unrest in Katanga. And fourthly, UN. was facing with financial problems as some countries such as France and Former Soviet refused to sponsor “ONUC”.